

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу — вирнеш: а не возьмеш милости і віри — не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередне застережене.

Рекламації неопечатані вільні від порга. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Відправа галицким москвичам.

(X) В своїм часі обговорювали ми домаганя наших москвичів, що відпурали ся своєї рідної мови рускої і народности та проголосили себе рускими, себто Москалями, щоби в Австрії признано московщині (або як они хитро висловлюють ся «общерусскому литературному языку») право горожанства. Домаганя се йде до того, щоби московщину введено в школах руских яко викладну мову, а в польских школах східної Галичини яко обовязковий предмет науки, а крім того, щоби в урядах і судах на московські поданя, які деколи вносять наші москвичі, видавано рішення московскою мовою. Для піддержки своїх домагань і їх оправдани послі-москвичі в державній раді н. пр. Марков, Глебовіцкий почали вносити інтерпеляції і петиції списані московщиною і доматали ся випечатаня їх в цілій основі в стенографічних протоколах а також виголошували на засіданях посольської палати московські промови. Москвофільські буреси і товариства устроювали „вечерянки“ в честь Пушкина або Наумовича, на котрих молодіж пописувала ся каліченем московщини, а навіть на зборах общества Качковского або вічах наші москвичі підсували вироблені московщиною промови, котрі они відчитували, щоби вмовити в світ, оц-

нібито й селяни говорять у нас по московски. Крім того вносили наші москвичі ними самими виготовлені петиції, на які збирали підписи по громадах, мов би то сі громади бажали признання права горожанства московській мові в Австрії.

На все те вказували ми, що се лише здавна практиковане у нас змаганя агентів московщини, піддержуваних всякими «благодітельними комітетами», а останними часами на жаль нашими всеполяками як др. Бузек, Slowo Polskie а в товаристві з тими Dziennik-ом Pol. і Gazet-ою Narodow-ою. Ми виказували, що в Австрії нема московської (русской) народности, а в хіба горстка Липованів-сектантів на Буковині, котрих московщина навіть не признана там яко landesübliche Sprache, а не то яко краєвий язык.

Тимчасом і Глебовіцкий та Марков, а останними днями голова їх клубу о. Давидяк, покликуючись на п. Ягіча виголосив програму наших москвичів. На се міністер внутр. справ бар. Бінерт дав їм рішучу відправу (ми се подали в 109 ч.) і означив, що та програма об'єднителна не може найти піддержки правительства, позаяк нема московської народности в Галичині і Буковині, отже та програма не має звязи з національним ісповіданем населеня, котрого заступниками они уважають ся.

Можемо з признанем се піднести, що раз з авторитетного місця положено конець політичному баламутству.

Допись знад Дністра.

(Для кого приготуємо оруже на себе?)

Якийсь Адвокат (отже чоловік добре сьвідомий права і правних постанов) оповістив п. з. „По атентаті“ надіслану статью, з котрої годить ся тут навести головні гадки. Отже передовсім рішучо заявляє він „во всеуслышаніє“, що ми атентату не похваляємо. Дальше, що ми не тішимо ся з тої події, бо на нас повстали з того часу різні утиски. Ніхто не сьміє між Поляками, пише сей адвокат, заговорити по руски, ц. к. органи инакше інтерпретують закони проти нас, а польська ірредента укувала з сего для себе не аби який капітал шовіністично-національний; для шовіністичних польских віч прибув через те одинокий можливий матеріал; польскі шовіністи дістали через те залізний лист на публичне зневажене українського народа, они придбали собі укорочене української преси, змушують зависимих людей до переходу на латинство — одним словом через смерть гр. Потоцкого пішли дуже в гору. Крім того додає сей адвокат, що відносини стали так небезпечними, що Українці їли сьвячене в асистенції жандармів.

Все те виписали ми з „Діла“, що сей адвокат навів яко благодати, котрі спливають тепер на Русинів наслідком відомої події з 12. цвітня.

Іван Косса.

Пропаций.

(Нарис).

(Дальше).

Кажуть, що він в моім посагу залюбив ся.

Боже... Боже мій... що робити?..

Ні... я вийду, я мушу за него вийти, він такий бідний тепер, я вийду за него, я не хочу посагу, не хочу, хай держать собі гроші, пощо они мені, пощо они Остапови?..

Яка бідна, яка дуже бідна я...

7. вересня.

Я сказала таткови, що мушу вийти за Остапа... умру, коли не дозволять. Посагу не хочу, ані сотика не хочу. Татко дуже гнівають ся... Пекло в дома, я цілу ніч плакала.

8. вересня.

Був днесь пан Варецкий. Я не вийшла до сальону. Мама і татко страшно загновані. Татко сказали днесь, що зі мною не варта говорити. Чиж би на правду? Чиж я вже така зла?

Остапе... Остапе! Яке пекло, яке

пекло в дома! Від рана до пізної ночі крик і плач.

9. вересня.

З татком мала я велику пересправу. Страх, які они загновані. Кажуть, що виречуть ся мене, як Остапа з голови не вибю собі.

Коби то можна?

А хотьби можна, то не хочу... Остап мій... мій.

Мама вже по моїй стороні. Вчера самі вже татка успокоювали і розговорювали...

11. вересня.

Татко згодили ся... Боже, яка я щаслива, яка щаслива я.

Як плакала, як цілувала їх з утіхи і щастя.

Одно услівє поставили татко. Посагу не дадуть. Хай там... по що мені... Остап мене хоче... мастків нам не треба.

Пишу до него... до сокола ясного мого...

* * *

VI.

Остап лежить на ліжку — лежить довго — нерухаво — вдивлював ся в стелю.

Боліла его голова, ломали кости, і така пустка шарила в его души, щоби в ній ніколи не родили ся думки, чувства, щоби ніколи не відчував нічого, а просто мовби виповнювало цілу его язнь щось темного — байдужного.

Утома впала на его душу.

Марійка — смерть батька — похорон — родина — се все мішалось в его мозку. Він дізнавав вражіня, мовби там під его чашкою розтягала ся паутина, від котрої освободити ся годі.

Одно зі всего розумів він ясно, з одного здавав собі справу, що сталося тими днями щось дуже великого, щось дуже важного, щось, що зневолює змінити дотеперішну дорогу житя...

Підніс ся з ліжка.

Темніло, можна однак було ще бачити цілу комнату.

Очи его задумані, в тій хвилі блискучі, прямували до столика при вікні, на котрім лежав листовий записаний папір.

Лист від Марійки.

— Мрії — мрії — солодкі мрії...

Понури голову і знов укрит в долоні.

Ніби на яві, перед очима живо стояла Марійка. В жарючих лучах сонця, серед гір зелених на увітчених пахучих полонинах, она Марійка.

Так отже сконстатував сей адвокат в «Ділі» шкідні наслідки події з 12. цвітня для Русинів і для розвитку руского народу, а редакция помістила се без всяких з свого боку засторог, значить, признала его виводи оправданими. І сі шкідні наслідки відчуває очевидно вся руска суспільність на кождім кроці, на кождій області нашого національно політичного, культурного і народо-господарского розвитку. Окрім того сконстатував сей адвокат, що сю подію, значить злочин Січинського вихиснують польські загорільці, особл во всеполяки проти Русинів, уживають се яко оруже проти нас, бо се для них дуже вигідне оруже. Отже питаємо ся, для кого кують оруже такі Січинські, Назаруки і інші рускі загорільці? В своїм засліпленю, в своїй пристрасти і загорілості не тямлять они, що служать лише орудиями всеполякам. В своїм засліпленю думають они, що роблять патріотичне діло, що служать народній ідеї, а тимчасом накликають на руский нарід всякі утиски, які спиняють его розвиток. Отсе признало мимохить і «Діло», поміщуючи виводи безіменного адвоката.

А тепер звернім бачність на промови виголошені послами Петрицьким, Будзиновским, Трильовским і т. п. в державній раді, промови, в котрих они оправдували подію з 12. цвітня і від себе ще висловлювали погрози, мов би то був почин ще дальших, грізнійших подій. Не одному загорільцеві видасть ся, що се були дуже патріотичні промови, що такі Петрицькі, Трильовські, Будзиновські се великі політики і народолюбці, а тимчасом они своїм поступованем, своїм промовами роблять рускому народови справдешну медвежу прислугу, нагадують сего медведя, що бажаючи зігнати муху з лица сплячого, великою каменюкою кинув ему в голову! Они нагадують тих крикунів, як сумної слави Клон в Агенах, які захопили керму держави атенської в свої руки після смерти Перикля і довели державу до занпащєня її самостійности. Руский нарід побивав ся за вибором сих послів, покладав на них великі події, сподівав ся, що тепер, коли руский нарід таку численну спроміг ся вислати делегацію, зможе скорше добити ся рівноправности, здійснення своїх культурних і національних домагань.

І сего справді міг руский нарід спо-

Зірвавсь з ліжка і великими кроками перебігав невеличку кімнату — а рівночасно з виразом безграничної любови очи его бігли до столика, де лежав лист від неї.

Взяв лист до рук і може по сотний раз читав, читав его.

— Як кохано пише она — яка сила тепла, кохання, туги і щастя.

— Татко дозволили — пише — приїжджай соколе ясний мій — а скоро Марійка потішить тебе, розрадує по тяжкій страті. Правда, що ти мене любиш, правда, соколе мій ясний, ти віна мого не хочеш — правда — ти без гроший возьмеш мене?..

Читав, читав і пестливо шепотів одно, однісеньке слово: Марійко!..

До пізної ночі ходив Остап по своїй кімнаті в тяжкій задумі.

А коли сонічко Боже зазірло знов у вікно его кімнати, застало Остапа, смертельно змученого моральною боротьбою, напів одітого, дримаючого на ліжку.

В коротці заснув...

І от сон, перед внутрішними очима его душі, в тім тазмничім її житю мрійткав предивні картини...

(Дальше буде).

дівати ся, бо як війшла до посольської палати численна руска репрезентация, звернула на себе спершу бачність інших сторонниць, зєднала собі спершу симпатії. Можна отже було сподівати ся, що інші сторонництва будуть руских послів піддержувати в їх змаганях і домаганях і що рускі послы щось osiąнуть дійсно го і корисного для руского народу. Однак Клон руского клубу не хотіли слухати проводу своїх Периклів, як на посольских вічах здобували собі виборців крикунством і нездійсними обіцянками (роздаванем панських лісів і грятів між селян, знесенем податків, дешевою за безцін солю і нафтою і такими іншими грушками показуваними на вербі), так думали і в держ. раді бучами здобути собі славу. Тимчасом сивами, відтак розбиванем слів а на останку похвалюванем і оправдуванем злочинів і погрозами не тільки втратили прихильність і поміч уміркованих сторонниць, але навіть соціялісти почали проти них виступати. Нині не має голосу Романчук, Олесницький, Василько, не они проводять клубом, бо їх закричали і стероризували крикуни, они захопили провід в свої руки і ведуть нарід в пропасть. Бож їх поступоване, їх ділане, їх промови не придбають народови рускому нічого доброго, а накликають на него то само, що безіменний адвокат в «Ділі» виказав — шкоди і утиски.

І промови і поступоване в найліпше оруже, яке они укували для всеполяків, мовби на їх замовлене. Се найбільша радість для всепольских загорільців, що рускі послы зійшли на дорогу прикунства і погроз, але для руского народа вийдуть з сего лише шкоди і лихі наслідки.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

На вчерашнім засіданю палати послів забрав голос міністер бар. Бінерт, відповідаючи на внесені інтерпеляції в сей спосіб:

На внесені інтерпеляції п. Гломбінським і тов. як і п. Романчуком і тов. в kwestії сумних кровавих випадків в Чернихові маю честь відповісти, що сейчас на першу вість про сі випадки зарядив я докладне розсліджене справи. Після присланих до тепер мені урядових справоздань перебіг справи був слідующий:

Дня 25. вечером в рибацькім ревірі державленім властителем дїбр Коритовским.

П. Брайтєр: В який спосіб він державить? Се головне!

П. Вітик: Обрабував хлопів. На се маємо докази.

П. Брайтєр: Цілу річ представляють тут так невинно. (Відзивають ся ще інші перериваня).

Президент: Прошу передовсім вислухати п. міністра.

Бар. Бінерт: Коло Чернихова прилапала жандармерия злодія, що ловив безиравно рибу і его матір, що пильнувала, чи хто не іде. Обов відставлено до громадської канцелярії.

П. Трильовський: Се була мала дитина.

П. Вітик: Хлопи мають право там ловити. (Інші перериваня Русинів).

О. Пастор: Поставте панове внесе о отворенє дискусії, але не переривайте. (Поновні бурливі перериваня).

Мін. Бінерт: На початку позволив я тобі з гори зазначити, що подам до відомости перебіг випадку на підставі надісланих мені справоздань. Думаю, що було би може, більше вказаним, коли би панове були так чемні дозволили ме-

ні подати до відомости перебіг випадку а доперва потім критикували. Буде се в звязи лекшою річю. (Поновні перериваня).

Президент: По що панове інтерпелюете, коли не хочете вислухати відповіди (Потакуваня).

Мін. Бінерт: Перед громадскою канцелярією зібрала ся, на вість о арештованю, скоро товпа, котра домагала ся видачі віята, закидаючи ему, що продав ріку нисше згаданому властителеви дїбр. Домагано ся рівнож видачі присутного там лісничого Кіршнера, котрий повідомив власти о крадежи риб. Коли жаданя товпи не здійснено, прибирала она щораз грізнійшу поставу і почала навіть кидати камінем на громадску канцелярію, вкінци упали також з товпи три стріли.

Пос. Трильовський: Лісничий стріляв.

П. Вітик: Лісничий гр. Коритовского стріляв.

Мін. Бінерт: Лісничий Кіршнер скрив ся за жандармів, на котрих посипало ся каміне.

П. Старух: То не є жандарми, то шляхотські парубки.

Міністер: Жандарми кілька разів усильно остерігали товпу, не зискали однак послуху; найшли ся самі в найбільшій небезпечі життя і вкінци, коли вже в двох місцях поцілено їх камінем, мусіли зробити ужиток з пального оружя. Загалом дано девять стрілів, наслідком чого зістало убитих пять осіб, в тім дві жінки і дитина. Крім того зранено тяжко чотири особи, а шість осіб легко. Сейчас на першу вість о випадку вислав намісник до Чернихова радника двору Чезовского в цілі переведеня слідства і стверженя факту, а заразом виданя конечних наглих розпоряджень.

П. Брайтєр: То може має помочи убитим.

Міністер: Рівнож судова комісія, як також комендант жандармерії удав ся на місце в цілі безпроводного переведеня слідства. Крім сего вислано більший відділ жандармерії для приверненя публичного порядку і спокою. Сейчас розпочав також доходжене суд краю оборони в тім напрямі, чи правно зроблено ужиток з оружя.

Правительство жалів над сумним приключенем в Чернихові, де тільки людий страшило житє. Пошу високу палату, щоби не сумнівала ся о щирім і певажнім стараню правительства, котре бажає подрібно і стасло розглянути цілу справу і ствердити ясно правдиві причини занепокоєня, які повстали серед селян в Чернихові, щоби після фактичного стану річи видати розпорядженя, згідні з законами і привернути заразом поважанє законам і справедливости. Прошу заразом високу палату, щоби розважила, що тут ходить о випадок в віддаленім селі східної часті монархії, через що не є можливою річю, щоби всі подробиці випадку були вже нині закомуніковані і відомі правительству; дальше заношу просьбу, щоби здержати ся з осудом випадку, позаяк є конечною річю не побільшати розярєня, яке натурально викликало в краю таке приключенє. Думаю, що можу мати також надію, що члени сеї високої палати будуть старати ся о можливе успокоєнє населєня, щоби розпочате слідство могло буги без заколоту в стислий і річевий спосіб.

Не забуду повідомити сейчас високу палату о висліді дальших доходжень.

П. Старух: Скажіть лучше, чи убийників увязнено. (Перериваня на руских лавах).

П. Гломбінський ставить внесе отвореня дискусії над відповідню міністра Бінерта на інтерпеляцію і по-

ставлені сеї дискусії на деннім порядку найближшого засідання.

Внесенє ухвалено.

П. Брайтер вносить безпроводочне отворене дискусії над відповідію міністра.

Президент заявляє, що супротив ухвалення внесення Гломбінського не може внесення Брайтера піддати під голосованє.

В дальшій генеральній дискусії над бюджетом зібрав голос гр. Кольоврат і заявив вдоволенє, що правительство задумє предложити проєкт язикового закону. Німецька аграрна партія не бажає собі культурної борби. П. Странски (всі-німець) підносить, що вго сторонництво опираючи ся на засадах свободи буде з цілою рішучістю боронити прав німецького народу.

П. Бузек: полемізував з выводами п. Странского о мнимім гробленю Німців в Галичині. Перед півтора роком не було в Галичині мови о німецькій квестії. В Галичині є лише 60.000 Німців християн, розсіяних по цілім краю. Мають власні школи, субвенціоновані краєвом виділом. Донерва від півтора року німецький союз розпочав агітацію, під покривкою береження інтересів Німців, а в дійсности підбурює їх.

П. Странски: Се неправда! Союз Німців то неполітичне товариство, котре ніколи не виступало, як і не виступає з політичною агітацією.

П. Бузек: Робимо, що справедливе і випрошуємо собі заклочуванє спокоем з чужої сторони. Відтак обговорював бесідник справу санації краєвих фінансів, уважаючи єї за найповажнішу справу держави і всіх єї частий. Перед тим належить перевести реформу цілої державної адміністрації з рівночасним розв'язанєм народної квестії. Проти заведення угодової автономії, о скілько ходить о Галичину, мусить бесідник рішучо застеречи ся в імени своєї партії.

П. Робляк (словен. ліб.) предложив скарги Словенців на поли шкільництва. Дальші бесідники виступали за реформою регуляміну палати, щоби запевнити їй спосібність до праці. На тім перервано розправи. Слідуюче засіданє в пятницю.

Новинки

— Календар. В пятницю: руско-кат.: Модеста м.; римо-кат.: Максима. — В суботу: руско-кат.: Андроніка А.; римо-кат.: Фелікса.

— Устний іспит зрілости в рускій гімназії у Львові відбуває ся від четзерга, цілий тиждень під проводом директора рускої гімназії з Коломиї п. Недільського після нових приписів міністерства просьвіти. Дотеперішній вислід іспиту є зовсім вдоволяючий.

— Вистава Федьковичевої трагедії «Довбуш» театром аматорів львівського «Сокола» минулої неділі здєднала собі признає видців. Була се справді одна з найінтересніших і найлучше відграних штук на сій сцені. Історичний підклад «Довбуша» домальований Федьковичем переказама гуцулів про вєвода, вго жінку княгиню, любовницю Довбуша ітд. вихиснував Федькович доволі зручно до своєї трагедії, вплітаючи в зміст патріотичні звороти, які викликували гримкі оплески публики. Нові декорації, костюми, світляні ефекти причинили єл також до того, що видці винесли добре вражєнє, хоч гра мимо коротких павз тривала чотири години. Публика вповнила була салю по береги. В найближшу неділю театр «Сокола» повторить «Довбуша», щоби дати можливість побачити сей твір нашого найбільшого буковинського писателя і тим Львов'янам, що задля недостатку місця не могли бути на першій виставі «Довбуша».

— Цісар уділив з власних фондів 200 К на докінченє будови церкви в Городищу.

— Кровава драма в Чернихові, Польска преса має знова поле до попису, представляючи події в Чернихові яко «гайдамацький бунт». Замість виждати розслідженя справи, яке зарядив намісник, польські газети доносять на власнім дроті неімовірні річі про бомбардованє селянами хати війта. В хаті мали знайти «4 коли, лопати і інші кусії дерева» а каміня мали доходити величини кругольняних куль. Скілько правди буває в тих польських писанинах, ми мали вже нагоду нераз перецьвідчати ся. З Тернополя виїхала до Чернихова судова слідча комсія, зложена з радника Айхла і з лікарів доктора Шельонга і доктора Витошиньского. Виїхав також тернопільський староста Завадський. Зі Львова прибули радник двора Чежовский і комісар Михаловский. З жандармами ведуть слідство полковник Пірінгер і ротмайстер Ягода. — Вчєра відбули ся похорони убитих селян зовсім спокійно. В селі роїть ся від жандармів, а крім того прибула одна ескадрона драгонів.

— Змаганя до унії в Росії. Александер Столипін, молодший брат рос. президента міністрів і сівробітник «Нового Времени» нераз піддає свому братови щасливі думки, які відтак дістають ся перед царя яко проєкти законів. Недавно появилася в «Н. Вр.» стаття Алекс. Столипіна, в якій пропонує, щоби замість безвастанно спийнати перехід з православя на католицизм, позволити на перехід на унію, при чім богослужєня відправляли би ся в російській мові. Там чином потворено би громади Росиян-католиків і спийнено би польонізацію.

— Діяльність «Просьвіти» в Одесі за 1907 рік виявилася в наукових рефератах та літературно-вокальних вечєрах і виставах, і уряджуваню своєї бібліотеки, в заходах біля заснованя при «Просьвіті» української школи, у виданю книжок і ян. Наукові реферати, змістом переважно з історії України, української літератури і етнографії, відбували ся щотижня в середі. На тих наукових вечєрах торік збирало ся слухачів більше, ніж позаторік. В суботи відбували ся літературно-вокальні вечєри, що й торік складались з рефератів (переважно з історії української літератури), з українських деклямацій, музикалів та співів, а напоследок кінчались танцями. За вхід на сї вечєрки платили просьвіт'яни по 25 коп., а сторонні — по 50 коп. Усіх вечєрів — середових і суботніх було торік 62, а рефератів прочитано 63. Два читались мовою російською, решта українською. Дня 26. ст. ст. лютого 1907 уряджено вечер в роковини смерті Т. Шевченка. Для дітей торік уладжено три вечєри: виставлено дитячі опери М. Лисенка «Коза-дереза», частину з оперки М. Лисенка «Весна і зима» і комедійку І. Левицького «Попались»; на тих вечєрах діти виступали також з українськими деклямаціями та співами. Драматична секція «Просьвіти» торік урядила чотири вистави: «Олеся» і «Невольника» М. Кропивницького, «Степового гостя» Б. Грінченка і «Назара Стодолю» Т. Шевченка.

Читальню при «Просьвіті», як і позаторік, найбільше відвідували підчас вечєрок середами й суботами. В читальню випиєнувано вє періодичні виданя російської України, як от: «Л. Н. Вістник», «Рада», «Рідний Край», «Слово», «Україна», «Світлова Зірниця», деякі українські виданя в Галичині: «Діло», «Руслан», «Громадский Голос», «Зеркало», «Сьвіт», «Буковину» та американо-українську «Свободу» й деякі російські часописи. У читальню і просьвіт'яни і сторонні хедвали безплатно. Торік закінчено упорядкованє бібліотеки тов-а, яка має 2068 томів. Що до книгарні одескої «Просьвіти», то й торік вона була на тих основах, як і позаторік. Оборот книгарні був на 1465 карб. а чистого прибутку було 223 карб 51 коп. Торік же виділ розпочав клопотати про заснованє української школи при «Просьвіті»: зібрано початковий фонд, вироблено програму початкової школи з трома виділами і подано прошенє про дозвіл. Надійшло було потім запитанє, якою мовою має

бути наука в школі, і як відписано про се, що — українською, то від падолиста і доси нема ніякої відповіді. Розпочато було торік і видаванє книжок українських. Видано було книжечку М. Комаря «Запорожскі вольности» і дано в друкарню другу книжку І. Бондаренка «Про Гарібальдія», що виїшла уже сєго року. Членів усього в одескій «Просьвіті» на 1. січня с. р. було 632, — збільшилось о 57, а відпало з ріжних причин шість. Виділ тов-а того року не раз зміняв ся. Шож до грошевої справи тов-а, то вона не досить в доброму стані була. Найголовніший прибуток торік був з суботніх вечєрів — 1719 карб. 8 коп., а членських вкладок було тільки на 544 карб., що виносить коло шєстої частини бюджету.

— Нафта на роз. Поділю. Одескі нафтові промисловці зацікавлені жєрелами нафти на Поділю, думають про можливі способи експлюатації її. Сєгож літа візьмуть ся вони розшукувати нафтові жєрела на Поділю й потім уже, колиб їх знайшли, зорганізують для експлюатації сєго багацтва акційне товариство. Треба сподіватись, що в звязку з питанєм про збудованє залізничї Проскурів-Камянець справа ся значно посує ся наперед.

— Урожай на Волині. Найбільше тепєр по селах на Волині (як і скрізь) цікавлять ся сєляни тим, який то буде сєго року урожай хліба. Але з усіх їх балачок чогось певного добитись трудно. Один каже: «мабуть Бог дасть, жито трохи уродить, але з пшениці нічого не буде». Другий же знов навпаки, що пшениці подекуди й нічого буде, а про жито й думати нічого. «Озимина зовсім пропала!» — каже третій. Але певно те, що і жито й пшениця щось вродять по низинах тільки. Вижинж тепєр гєть пересєвають ся на ярину. — З рос. Поділя доносять: В литиньскім повіті дуже рісно зацвили яблуньові садки. Як буде добре літо, то треба сподіватись сєго року доброго урожаю яблук. («Рада»).

— Сніжна заметіль в маю. З Бєрна в Швайцарії доносять, що минулої неділі майже в цілій Швайцарії шаліла сніжна метелиця. Вєї виниці зістали знищені, бо хуртовина шаліла через 12 годин. Телеграфічні і телефонічні получєня перервані. Рух залізничий місцями здержаний, бо шляхи завалені снігами. В тій сніговій катастрофі згинуло кількох людей.

— Бог вогню в Пекіні. Хіньске правительство дістало недавно від своїх агентів в Японії донесєнє, що 200 хіньських студентів виїхало до Китаю, щоби там викликати революцію. Зараз потім вибухли в Пекіні вогні, і доси не відомо, з якої причини. Двір і правительственні круги не находили иншої ради, як запитатись астрольогів. Кореспондент одної англійської газети оголошує звіт, який надіслали астрольогі царіці-вдови: «Нема революционерів в Пекіні. Пожари спричинені сими відвідинами бога вогню, який зійшов на землю на 100 день. Правительству не треба непокоїтись, бо по відїзді бога вогню пожари самі перестануть». Здає ся, що бог вогню загостив вже й до полудневого Китаю, бо з Шангаю доносять, що в копальнях вугля в Пінг-Сіанг вже від 20 днів горить, при чім загинуло й чимало осіб. Урядники потратили голови, не знають, як запобічи дальшому розширеню вогню і назначили 100 тисяч корон нагороди, хто спийнить пожежу.

— Дрібні вісти. В Тустановичах коло Борислава ударив вчєра грим в закоп «Гуцул» і завалив єго. Від пожару вибух сусєдний закоп «Бітум». — N. fr. Presse доносить, що супроти унеможливленя через ухвалу палати вельмож знесеня податку від цукру, наступить знесенє консумційного податку від мяса і знесенє нафтового податку.

Опов'стки.

— Театр аматорів львівського «Сокола» відіграє в неділю дня 31. с. м. другий раз «Довбуша», трагедію в 5 діях а 7 відслєвах Юрія Федьковича Початок о 7 год. Білєти продає «Соکیلський Базар».

— Тарасове сьвято в Збоїсках. Сьвяточний вєчір в пам'ять 47-літніх роковин смерті Т.

Шевченка уряджує Читальня „Просвіти“ в Збоїсках і члени тов. „Воля“ у Львові, в неділю 31. с. м. в Збоїсках коло Львова в домі п. Люблінера. В програму входить промова, відчит, мішаний хор, сольовий спів, деклямація і штука „В Гірничій Дуброві“. Початок о 6. год. по полудні. Вступ 40 і 20 сот.

— На Ясну Гору. Подібно як в минувших роках і сего року приготував ся богоміле в честь Пресвятої Богородиці на Ясну Гору до Гошова. Люди так зі Львова, як і з околиці бажаючі взяти участь в сім св. богомілю, зволють зголосити ся до оо. Василя у Львові ул. Жовківська ч. 36. Зголошувати ся можна або самим або через своїх Ви. Отців духовних. Ціна їзди там і назад велізницею (3 кляса) виносить: зі Львова 4 К 10 с, з Пустомит 3 К 40 с, зі Щирця 3 К 20 с, з Миколаєва 2 К 70 с. Відїзд богоміля в назначений на 30. в. ст. мая с. р. рано. Поворот 31. в. ст. мая вечером. Близші відомости подасть при замовленю білетів монастир. Христос воскрес! — ОО. Василяни ул. Жовківська ч. 36. Львів, дня 8. мая 1908.

— Для Спілок ощадности і позичок. В часі від 6. до 18. липня с. р. урядить Бюро Патронату з припорученя Виділу краєвого XVIII. практичний курс науки для касверів і членів Заряду Спілок ощадности і псевичок. На курс сей, що відбуде ся в Рибній, осідку Свілки ощадн. і поз., а також Свілки молочарскої в околиці Кракова, можуть бути прийняті кандидати, представлені Зарядами ествуючих Спілок, або основательними Комітетами проєтованих Спілок і зголошених до Бюро Патронату. Зазначує ся при тім, що число учеників на курсі є обмежене до 30. Першештво до прийнятя на курс прислугує кандидатом з тих Спілок патронацких, котрі до сеї пори з курсів не користали, а потребують висбразованя свого кандидата на курсі фаховім. До кожного прошеня о прийняє на курс треба долучити: 1. Метрику хрещеня або звичайний метричний витяг кандидата. 2. Пробу звичайного письма кандидата разом з яго заявою, що наколи буде прийнятим, зобовязує ся прибути на науку і придержувати ся обовязуючої в часі науки інструкції. Кандидати незасібні можуть одержати відмогу в формі дият по 2 К денно за 15 днів (с. е. по 30 К) і зворот видатку на велізничий білет зі стації найближше положеної від місця замешканя до Кшешовиць і з поворотом, о що належить в поданю о прийняє просити. Близші подробиці дотичні поміщення в часі курсу будуть подані в письмі о прийнятю кандидата на курс. Неостемпльовані поданя о прийняє на курс належить вносити до „Бюро Патронату для Спілок ощадности і позичок при Виділі краєвим у Львові“ найдалше до 15. червня с. р. Незугляднені поданя будуть звернені на кошт петентів.

Телеграми

в дня 28. мая.

Відень. Цісар привяв вчера на окремім послуханю амбасадора Зедив. Держав півн. Америки, Франціза, який зложив монарсі іменем президента Розевельта желаня в нагоди ювілею.

Прага. Ceskoslov. Koresp. доносить: В неділю відбули ся в Подебрадах маніфестацийні збори при участі чеських і виших славянських послів, на яких жадано народної рівноправности в шкільних справах для чеського, хорватского, словінського і руского народа. З руских послів промовляли проф. Колесса і Двістрянський в справі шкільництва і самостійного руского університета у Львові. Посол Стрель ставив полуднево-славянським студентам за взорець праці і славянської солідарности чеських студентів.

Будапешт. Проєкт виборчої реформи до угорского сойму має бути внесений в осени с. р. Се дальше відложено речинця предло-

женого, від давня заповіданого проєкту. виглядає на укриту концесию в заміну за поладнане справи підвищення офіцерської платні.

Цетинія. Дня 25. с. м. розпочав ся ту великий процес о злочин державної зради проти ріжних визначних чорногорских урядників і провідників партій. Процес потриває околo 3 тижні.

Запрошенє

на XII загальні збори членів Товариства задаткового в Мукилинцях, котрі відбудуть ся ся дня 3. червня 1908 року о годині 2. по полудні в салі Уряду громадского в Мизулинцях з отсим порядком:

1. Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів.
2. Відчитанє протоколу з люстрації через делегата Зв'язку.
3. Справоздавє Дирекції з діяльности і рахунків в р. 1907.
4. Справоздавє Комісії ревизийної і внесенє на уділенє заяви довіря для Дирекції за р. 1907.
5. Внесенє Ради Надзираючої що до поділу зисків за р. 1907.
6. Внесенє Дирекції що до ульокования фонду резервового і можливих страт.
7. Справа розвязаня і ліквідація Товариства.
8. Вибір ліквідаторів.
9. Евентуальний вибір Ради Надзираючої, Дирекції і Комісії ревизийної.
10. Внесенє членів.

Рада Надзираюча Товариства задаткового в Мукилинцях.

Секретар: **вчч Рибачек.** Презес в заст.: **о. Йосиф Грабовський**

ДО

Америки і Канади ЛІНІЯ КУНАРД найскорше.

Поясненє уділяє безплатно Лінія Кунард у Львові ул. Городецька 99.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того вивраджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Сховки депозитові. (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі ванцирний сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зарядженя. Приписи дотичні того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Артист-маляр
Евген Турбацкий
Львів, ул. Пенарска ч. 43.
поручає ся при окрашенях церков; образи до іконостасів, історичні, портрети і т. д.

Товариство взаїмних обезпечень
„Дністер“
у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).
приймає обезпеченя будинків, всяких річий домашних і господарских, збіжа і паші против шкід від пожару.
Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростю. Оцінка шкід відбуває ся в присутности 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодовань в сумі вісім і пів міліона корон.
Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороти за р. 1906 і 1907 виносилп по 10 при.
Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, Руска Шадниця в Перемишлі приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.
На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ в Краківскім Товаристві.
Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер заробали агенти 1,142,108 корон провізії.
Фонди Товариства 31/12 1907:
Фонд резервовий K 1,003,364 —
„ резерви премій „ 613,720 —
„ спец. на звороти „ 59,939 —
„ на ріжницю курсів „ 3,437 —
„ резерви спеціальної „ 35,000 —
„ емерит. урядників „ 218,364 —
инші фонди заосмотреня „ 40,000 —
Разєм сума K 1,964,824 —

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Розклад велізничних поїздів важний від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:07	—	2:05	5:57	9:30
Черновець	—	—	—	—	12:20
Станиславова	5:40	—	—	—	—
Коломні	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Пустомит	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Самбора	8:00	10:30	2:00	9:10	—
Любіня	8:00	10:30	2:00	9:10	—
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:26	1:15	5:00	9:25	10:10
Брухович	7:10	—	12:40	4:50	8:20
Брухович	8:15	—	—	—	—
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Ряшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	7:45	11:10
Черновець	6:10	9:35	2:23	—	10:38
Черновець	—	—	—	—	2:50
Станиславова	—	—	—	2:40	—
Коломні	—	—	—	6:08	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Пустомит	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Самбора	6:00	9:05	4:00	—	10:45
Любіня	6:00	9:05	—	4:00	10:45
Рави рускої	6:14	11:05	—	7:10	11:35
Янова	6:58	9:15	1:35	3:35	6:30
Брухович	7:21	11:05	—	—	—
Брухович	6:14	—	3:35	7:10	11:35
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатає товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі означені †.

СОБІЛ Житки можна набувати в „Со-
кільскім Базарі“ у Львові
і паперці і у всіх торговлях в краю.

